Egy toy kutya vallomása (és egyéb grafittik)

https://toykutya.github.io

Kapcsolatot létesíteni a legnehezebb törekvés. Törötten érkezem eléd, megmentetni magam, üdvözölni. Már megint egoista, és megint…és ismét.

Megismerni meddig (minőségben, nem időben értendő) tudlak, csak amíg hagyod, azt hiszem most ez örökké tartani fog, mert együtt változol az idővel, amin osztozunk.

Költői kérdés: ha utálom magam, nem magától értetődő, hogy szeretetem egyre nagyobb, egyre személyedtől függő lesz és ez nem *fair* veled szemben? Mert hazugság (emez viszont legalább nem). Na, már megint csak erről az ebről hadoválok, emez is az…és, igen, ez is.

Egy igaz: te *vagy* nekem. Te vagy nekem az egyetlen: ma, ezen a héten, na, biztos.

Tessék, aláírásként, már megint csak <u>Én</u>, pedig csak azért, mert vállalom a fentieket, bürokrataként (mert magam nem hazuttolhatom meg). Na meg szép színes. Kivéve az arcom.

Az egész lényeg az elején van úgyis, Te - modorosan nagybetűvel kezdve – tudod.